

[Jørgen Tved]

Alene det burde være nok til, at man fra dansk side sørgede for, at han aldrig nogen sinde fik lov til at komme til vores land.

Når den samme mand ikke blot fastholder sin tidligere opfattelse, fastholder den opfattelse, hvorunder han begik sine ugerninger, men også prøver i skrift og i tale at bagatellisere og sige, det var det rene rekreationshjem, så er der efter min opfattelse tale om en af de rotter, som optræder som skadedyr over for demokratiet.

I skal ikke blive glemmt, sagde man til modstandsfolkene i 1945, vi skal huske jeres indsats! Og så kommer hr. Arne Melchior her og siger, at der i Danmark ikke var topfolk, som gik nazisternes ærinde. Jeg kunne måske bede hr. Arne Melchior om at læse forhandlingerne om kommunistlovens vedtagelse i dette Folketing 1941-42. Nej, det er rigtigt, at man ikke meldte sig ind i Fritz Clausens parti, men man gik nøjagtigt det ærinde, som nazisterne havde behov og brug for. Der var ingen grund til, at man skulle melde sig direkte til nazisternes brigader. Når man dansede efter den fløjte, som Hitler og nazisterne brugte, når Danmark blev betegnet som den lille, lykkelige kanariefugl, ja, så var der ingen grund til at gå længere.

Vi havde også under krigen i dette land en beskyttet tilværelse, men der var altså folk, der forstod situationens alvor og tog kampen op. Og til at begynde med opfordrede man også fra dette Folketing til, at man angav dem, til at man fik spærret dem inde, til at de blev straffet, men i 1945 – den 9. maj – stod man altså her og havde den anden opfattelse.

Jeg er meget enig med dem, der har sagt, at både grundloven og straffeloven giver mulighed for, at nazisternes virksomhed kan bremses og standses. Jamen hvorfor gør man det ikke, hr. justitsminister? Hvorfor har man ikke så megen respekt for det demokrati, som man siger man vil varetage, at man også er opmærksom på de anslag, som kommer fra nazisternes side?

Det er racepolitikken, som Hitler slog sig til ridder på, der bliver fortsat fra deres side. Men jeg vil godt sige, og måske specielt til hr. Arne Melchior, at nazisme ikke er noget nationalt problem, det er ikke noget, der er begrænset eller kun hører til i et enkelt land. Det kan måske også forekomme i Israel, eller måske kan man sige, at man i Israel tager fascistiske og nazistiske metoder i anvendelse til deres undertryk-

kelse. Det er fascisme, vi oplever i Chile – hos Pinochet – i Sydafrika og andre steder. Overalt skal man være på vagt. Den begynder forsigtigt nogle steder, som vi har set det i Sydafrika, men den udvikler sig til noget af det mest barbariske, til det mest undertrykkende system, vi i øjeblikket har.

Nazistisk virksomhed er der ingen enkelt race der har patent på, den kan udøves, jeg havde nær sagt af hvem som helst. Der er måske snarere tale om, at man har nogle klasse-mæssige interesser, når det drejer sig om nazisme.

Vi har fremsat disse to forslag, først og fremmest fordi vi har fået mange henvendelser fra folk, som meget tidligt gik ind i modstandskampen her i Danmark, og som har spurgt: Var vores indsats forgæves? Jeg kan godt forstå, at de stiller det spørgsmål i dag, og jeg er flov over, at det danske Folketing ikke er lige så konsekvent, som det har været ved andre lejligheder, og siger: Nu er det nødvendigt, at al nazistisk og undertrykkende virksomhed over for andre folk standses. Så må vi bruge de midler, vi har, og hvis vores lovgivning på området ikke er tilstrækkelig, så må vi indrette vores lovgivning derefter.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Jørgen Tved brugte flere gange udtrykket, at han var flov over det ene eller det andet. Jeg skal ikke blande mig ind i, hvad hr. Jørgen Tved er flov over – han kan måske have grund til det – men blot sige, at jeg mener ikke, at nogen skal være flov over, at vi overholder loven her i landet.

Jeg mener heller ikke, nogen har grund til at være flov over, at de nægter at angribe folk på deres sindelag. Der er nogle af os, der ud fra et, vil jeg kalde fornemt tolerancebegreb anser det for noget yderst væsentligt, at man overlader til andre at have den opfattelse, de nu mener er den rigtige, og at det ikke skal være således, at man forfølger andre på grund af deres sindelag. Det er vel i og for sig forskellen imellem det, forslagsstillerne har givet udtryk for, og så den opfattelse, alle vi andre har.

Jeg ved ikke, hvad der kan bevirke, at hr. Jørgen Tved argumenterer så fjernt fra kendsgerningerne, som tilfældet er. Er grunden den, at alle afviser de forslag, han er kommet med? Jeg forstår ikke, hvordan i alverden hr. Jørgen Tved kan begynde at rette et angreb i den ud-